

“GENEL KURULA GELMİŞTİM AYAĞIM ALÇIDA...”

**EMO ANKARA ŞUBESİ 11.
DÖNEM YÖNETİM KURULU
BAŞKANI İBRAHİM AKSÖZ İLE
30. YIL ETKİNLİKLERİ
KOMİSYONU ADINA ALİ YİĞİT
GÖRÜŞTÜ.**

Elektrik Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
EMO Ankara Şubesi Yayın Kurulu Üyesi
ali.yigit@emo.org.tr

Hoş geldiniz,
kendinizi bize tanıtır
mısınız? İbrahim
AKSÖZ kimdir?

Kendimi tanıtmadan önce EMO Ankara Şubesi'nin, Şubeye ve odaya emeği geçen arkadaşları hatırlaması ve onların genç nesiller tarafından tanınmasını sağlamasını çok olumlu bir hareket olarak görüyorum. Bunun için şahsınızda EMO Ankara Şubesi Bülteni Yayın Kurulu'na ve Yönetim Kurulu'na teşekkür ediyorum.

İbrahim AKSÖZ, 1953 yılında Ankara'nın Nallıhan İlçesi Emirköyü'nde doğdum. İlkokulu köyde okudum. İlkokuldan sonra Nallıhan Ortaokulu'nu bitirdim. Daha sonra Ankara İkinci Sanat Endüstri Meslek Lisesi Elektrik Bölümü sınavlarına girdim ve oradan mezun oldum. Teknisyen kökenliyim, yani bu mesleğe tabandan geliyoruz. Çekirdekten yetişme, sanat okulu eğitimliyim. Bir yıl orada okuduktan sonra Yenimahalle Endüstri Meslek Lisesi oldu sonradan. Mezun olduktan sonra 1970'te bir süre Ankara Büyük Sanayi'de bir panocunun yanında, otomatik kontrol ve pano üzerinde çalıştım. Sonra da 1971

yılında TEK'e girdim. TEK İletim Şebekeleri İşletmeler Dairesi Başkanlığı'nda çalışmaya başladım. Aynı kurumun eğitim merkezine gittim ve Enterkonnekte Sistem Trafoları (indirici merkezlerin) tabloculuk eğitimini aldım. Tabloculuk eğitiminden sonra 1971 yılı Ağustos ayında dağıtımımız yapıldı, ben Bursa Akçalar Trafo Merkezi'ne tayin oldum. Ben orada üç yıl tabloculuk yani yüksek gerilim kumanda operatörlüğü yaptım. Sonra, 1973 yılında üniversiteye gitmeye, mühendis olmaya karar verdim. O dönem hem tabloculuk yaptım hem dağ başındaki trafolarla üniversiteye hazırlandım. 1973 yılında üniversiteyi kazandım ADMMA'ya kaydımı yaptırıp Ankara'ya tayinimi istedim. Gece bölümüne kaydımı yaptırdım, gündüz TEK İletim Şebekeleri'nde çalıştım (Necatibey Caddesi 111 numarada), akşamları da mesai çıkışı okula gidiyordum. Böyle yoğun bir sürecimiz geçti. İş ve okul hayatı böyle geçti. Taşradan gelmişiz, büyük şehirde üniversite okumanın tadını tam alalım derken üniversitelerde olaylar başladı. 77-78 yıllarında okulda çok kötü günler geçirdik. Üniversite hayatım boyunca hem iş yerinde sendikal faaliyetlerde bulundum hem de okuldaki demokrasi mücadelesi içerisinde yer aldım.

**Zaten sizin okul da
çelişkilerin yoğun yaşandığı
bir yerdi.**

Tabi dışardan bilmediğimiz kişiler geliyor ve onlar kapıları tutuyordu. Kapılardan serbestçe girip çıkmak olanaksızdı. Okulun bahçesinde toplanıyor ve buradan toplu halde okula girip çıkıyorduk. Ancak okulun üst katlarına yerleşmiş kişiler üzerimize bir şeyler atıyorlar ve bizleri yıldırma istiyorlardı. Bir sürü arkadaşımız kolundan bacağından yaralandı, kayıplarımız oldu. O dönem çok kötüydü. Okul iş arasında mekik dokurken o dönemlerde de evlendim.

**Hemen liseden mezun
olunca mı evlendiniz?**

77 yılında şimdiki eşimle tanıştım. Eşim öğretmenlik yapıyordu o dönemde, ben öğrenciyken evlendim. Hatta bir hatırası da var. Eşim Gölbaşı'nın Cimşit Köyü'nde öğretmenlik yapıyordu. Biz o zamanlar sözlüydük ve benim Murat 124 arabam vardı. Ben onu köye götürdüm ve okula yetiyeceğim. Ancak dönüşte mola yerinde çay içerken gömleğim sobadan kurum olmuş. Öğretmen arkadaşlardan birinin bir annesi vardı. Oğlum böyle gidemezsin gel benim gömleğini yıkayım çıkart dedi,

kazak verdi, yıkadı derken ben o gün okulu astım. Gelirken radyoyu açtım haberleri dinledim ki benim tam okul çıkış saatlerimde yine bizim arkadaşların üzerine yine aynı yöntemle, kapı tutuluyor, orada yığıldıkları anda üzerlerine bomba atılıyor. Epey yaralananlar oldu. Bugün eğer üzerime o kurum düşmeseydi, belki yaralananlardan veya ölenlerden biri de ben olacaktım. Böyle bir süreç yaşadığıktan sonra ben dedim ki insan hayatı tesadüflerle şekilleniyor. Biz ondan sonra evlilik kararını biraz daha hızlandırdık. Sonrasında baktık ki olaylar bir tarafta, evlilik bir tarafta, biz iki tercih yapmak zorunda kaldık, ya okulu bırakacaktık canımızı kurtarmak için ya da devam edecektik sonuna kadar. Tabi bu arada, arkadaşlarımızın çoğuna aileleri okulu bıraktırdı ve TEK'te hâlâ teknisyen kadrosunda çalışıyorlar, bırakmasalar onlar da bugün mühendis olacaktı. Tabi ben evlendikten sonra bir taraftan okul devam ediyor, bir taraftan evlilik var diğer taraftan olaylar, ben tercihim şöyle yaptım, dedim ki birinci dersi asayım, bir de son dersi asayım, bizi böyle bomba ile falan yıldırmasınlar. Ben önce mesleğimi elime alayım diye düşündüm, bu şekilde okulu bitirdim ve 1979'da mezun oldum. Yani 1973'te girdim, beş yıldır okul, bir sene uzattım.

O dönem için az bir uzama hatta.

O dönem için şöyleydi. Okullar zaman zaman kapatılıyordu. Bir de kızımın doğduğu gün sınavım vardı girmedim. Hem okulun kapalı olması hem de özel nedenlerden okul uzadı.

Askerlik üniversiteden sonra mı oldu yoksa liseyi bitirdikten sonra mı?

Okulu bitirdikten sonra ben hâlâ TEK'te çalışıyorum sonra askerlik kararı aldım.

Askerliği okul bittikten sonra, kısa dönem gideceğim, 4 ay askerlik yapacağım diye hazırlandım. Fakat ne yazık ki bizim karar aldığımız arkadaşların ilk yarısı kısa dönem yani 4 ay ikinci yarısı da uzun dönem 16 ay askerlik yaptı. Ben ikinci gruptaydım yani askerlik 16 ay çıktı. 4 ay Mamak Muhabere Okulu'nda yaptım. Orada da çok iyi hatıralarım oldu.

Teknisyen olarak çalışırken diplomasını alırken mühendis kadrosuna geçiliyor mu? Kamu'da bazı kadrolar problemlidir. Nasıl başlarsan öyle gider, orda sorun oldu mu?

Ben o dönemde tablocu olarak çalıştığım ve işçi kadrosunda olduğumdan maaşım diğer mühendis arkadaşlardan yüksek durumdaydı. Mühendis diplomasını verdiğiniz zaman maaş düşüyordu. Maaş düşeceği için ben diplomasını verip vermemekte çok tereddüt ettim. Hatta istediler, dedik ki biz vermiyoruz. Siz isteyin dedik, onlar da isteyemediler öyle bir süreç geçirdik. Orda daha çok işçi kadrosunda kaldım.

Askerlikten sonra TEK süreci devam etti mi?

Askerlikten sonra TEK'ten ayrıldım ve proje bürosu açtım.

Yani memuriyet de bitti askerlikle birlikte.

Memuriyet de bitti. Hatta o dönemde hala benim kullanmadığım bir aylık izin hakkım duruyor. Kullanmadığım izinlerin parasını aldım ancak 1983 yılı iznimin parası kaldı.

Peki Oda ile çalışma nereden başladı yani ilişki nasıl başladı?

Mezun olur olmaz odaya üye olmuştum. Mezuniyetten sonra Danışma Kurulu toplantılarına gidip geliyordum. O zamanki başkan Teoman ALPTÜRK ile aynı binada çalışıyorduk. Teoman ALPTÜRK, seçimlerle ilgili bizi bilgilendiriyordu ve bir seçim döneminde (1986) ben de EMO Ankara Şubesi'ne aday oldum ve süreç böyle başladı.

Kimler vardı o zaman yönetimde?

1986-88 döneminde Şube Başkanı Kaya BOZOKLAR'dı, Asım RASAN Oda Müdürü'ydü, Neşe KANGAL, Cumhur DEMİRKAN ve Yakup AKYOL vardı.

Gelelim 1988-1990 dönemine.

1988'de DEMOKRAT MÜHENDİSLER şube seçimine iki ayrı grup halinde katıldık ve ilk defa şube seçimini MESLEKTE BİRLİK kazandı.

O dönem sadece EMO Ankara Şubesi değil İnşaat ve Makina Mühendisleri Odalarının da Ankara Şubeleri kaybedilmişti.

O zaman öyle bir şey vardı. Bu süreci hep beraber yaşadık.

Aslında ben eskilerin laflarını çok beğenirim: 'Bir musibet bin nasihatten iyidir' derler.

Geçmiş dönemdeki meseleler her şeyi gösterir, bundan sonra böyle bir şey olmasın diyorsun değil mi? Yani tecrübelerden ders çıkarmak lazım.

Bazı hatalar yaşanmadan görülmüyor.

İnsanlar yaşadıklarını tekrar yaşamamak için sık sık hatırlatmak gerekiyor.

Dönelim tekrar meslek yaşamınıza. Aslında Odacılıkla meslek hayatı sizde de paralel gidiyor.

Projecilikle başlayan meslek hayatım tesis yapımıyla devam etti.

Hâlâ da mesleğin içindesiniz değil mi yani emekli falan olmadınız?

Meslekten hiç kopmadım. BAĞKUR'dan emekli oldum. Hâlâ tesis yapıyoruz, proje yapıyoruz. Son zamanlarda biraz da hizmet sektörüne girdik. Endeks okuma işi yapıyorum. Bu arada yine eski mesleğimiz olan tabloculuk olan trafo merkezlerinin işletmeciliğini yapıyoruz. Şu anda 154 kV Kazan Trafo Merkezi (TM), Çankırı TM, Yerköy TM ve Kırşehir TM işletmelerini yapıyoruz.

Kaç çocuğunuz var?

İki çocuğum var. Bir kızım bir oğlum var. Kızım Gazi Üniversitesi'nden mezun Şehir ve Bölge Planlama Bölümü'nden mezun ve özel bir şirkette çalışıyor. Oğlum da şu anda Kıbrıs'ta Elektrik - Elektronik Mühendisliği'nde okuyor. Bundan sonra o gelecek, benim yerimi o alacak.

Yani şirket devam etsin diye oğlanı 'zorla mühendis' yapıyorsunuz. Kendisi mi istedi siz mi istediniz?

Daha önce Ankara Üniversitesi Jeofizik Mühendisliğini kazanmıştı. Sevmedi Jeofizik Mühendisliğini, ben yurt dışında okuyacağım dedi. Dedim ki ben de yurt dışında okuyacaksın benim mesleğimi oku. Geldiğinde hiç olmazsa işin hazır olur dedim. O da kabul etti. Sonradan üniversite imtihanına hazırlandı tekrar girdi, orayı tuttu ve biz de gönderdik. Şimdi son sınıfta.

Peki tekrar oda sürecine dönecek olursak, odamız herhalde sizin mühendis olarak odaya başladığımız yıllarda, 7 bin civarında bir üyesi olan odaydı. Bugün 38-40 bin civarında üyeye sahip konumda ve TMMOB'nin de en hızlı büyüyen odası yani üniversite formlarına bakıldığında, öğrenci alma sayılarına bakıldığında da herhalde 10 sene sonra TMMOB'nin sayısal anlamda en büyük odası olmaya aday. Böyle bir örgütün de Türkiye'deki etkisi oldukça önemli. Yani oda politikalarına baktığınızda o dönemden bu döneme -elbette siyasi konjonktür de değişti- o günlerin aynısını yaşamak mümkün değil ama nasıl değerlendiriyorsunuz? Yani gelişmelerde Oda olması gereken yerde mi?

Sürece baktığımızda hem sayısal olarak hem de etkinlik olarak gelişmiş durumda. 1980'de yanlış hatırlamıyorsam Halil EKER ağabeyimiz vardı.

Bu yıl içinde kendisini kaybetti. Bu vesileyle bir kez daha saygıyla anıyorum.

Halil ağabeyi ben de saygıyla anıyorum. O zor dönemlerde odamıza sahip çıktılar.

Bir parantez açmak istiyorum. Sevgili Onursal Genel Başkanımız Ahmet VAROL'dan sonra onunla röportaj yapmak istedik. Ancak kendisi biraz iyileşeyim de ondan sonra dedi. Kısmet olmadı. Bu da içimizde bir ukde olarak kaldı.

Küçümsemek anlamında söylemiyorum ama, şimdi yöneticilik yapmak kolay, Odamızın olanakları geçmişe göre daha iyi. Bizim dönemlerde sen de hatırlarsın. Telefon paralarını zor öderdik. Kiraları bile öderken zorlanırdık.

AMA bu dönem biz ANKARA ŞUBESİ'NİN GENÇ KADROSUNUN PERFORMANSINI BAŞARILI BULUYORUZ. BIRAZ TECRÜBESİZLİKLERİ VARDI BELKİ AMA BU DA TAMAMEN ŞUNDAN KAYNAKLI; NE KADAR ÇOK İŞ YAPARSAN HATA YAPMA OLASILIĞI FAZLA OLUR, ÇALIŞMAYAN HATA YAPMAZ.

Kırtasiyeden bir kalem bile alırken düşünürdük ama şimdi bakıyorum bu geçmiş dönemde oda ekonomik yönden baya iyi durumda. Üyeler devamlı aktif hale de geldi, bir de genç kadrolar da devamlı alttan geliyorlar. Biz de gençtik ama bilmiyorum bizim idealistliğimizle şimdiki idealistliğine bakıyorum. Bizimki daha mı iyiydi bilmiyorum. Ya da biz daha mı içindeydik olayların, içinde olduğun zaman daha sıcak takip ediyorsun. Ama bu dönem biz Ankara Şubesi'nin genç kadrosunun performansını başarılı buluyoruz. Biraz tecrübesizlikleri vardı belki ama bu da tamamen şundan kaynaklı; ne kadar çok iş yaparsan hata yapma olasılığı fazla olur, çalışmayan hata yapmaz. Belki budur gerekçesi. Ama iyi bir süreç geçti bu son dönemde. Tabii odamız gittikçe büyüyor, TMMOB içinde de oda olarak çok aktif hale geldik. Bir de Elektrik Mühendisliği -bekli de meslekten gelen bir özellik- aktif bir meslek ve aynı zamanda Elektrik Mühendisleri siyasette daha aktif yer alıyorlar.

EMO, TMMOB içindeki odalara bakıldığı zaman hep en solda duran odadır. Özellikle Ankara Şubesi 1970'lerden beri aynı çizgiyi sürdürüyor.

Şimdi EMO Ankara Şubesi ile diğer şubelerin mesleğe bakış açıları, demokratlığa bakış açıları biraz değişik. TMMOB'deki bazı odaların bakış açıları ise bizden farklı. Biraz ticarete kayılıyor gibi.

Burada isim vermeyelim. Bizim odanın MİSEM Eğitimleri iyi gidiyor. Ancak biz işi bildiğimiz halde işletme Sorumluluğu ile ilgili eğitime tabi tutulduk. Eğitimler üç gün fena değildi. Bu eğitimler biraz bilgi ve tecrübe paylaştı. Ancak odamızın bir laboratuvar eksikliği var. Örneğin eğitimin bir kısmı laboratuvarda yapılabilir. Örneğin ODTÜ’de Yüksek Gerilim laboratuvarı var. Orası kullanılabilir. Çünkü yüksek gerilim eğitimleri pratik olmadan olmaz.

Zaten mühendislik mesleği dinamik bir meslektir. Sürekli kendini yenilemen, sürekli geliştirmen gerekiyor. Hele bir de bizim için daha zor, bütün teknoloji hemen hemen ağırlıklı olarak bizim sektör üstünden geliyor, dolayısıyla işimiz biraz daha zor takip etmek konusunda.

İki yıl takip etmediğin zaman çok şeyler kaçırdığın farkına varıyorsun çünkü çok hızlı gelişen bir alan. Kesiciler için koca koca binalar yapıldı. Şimdi küçük, daha kompakt ürünler geliştirdi. Yani şimdi bunların hepsi teknoloji, yakalamışlar, onun için bizim devamlı takip etmemiz lâzım. Bu teknolojiyi takip etmek de odamızın veya şubelerimizin görevlerinden biri olmalı diye düşünüyorum.

Yani odanın bir yanı olabildiğince demokrasi mücadelesinde diğer yanı da mesleğin içinde olması gerekiyor. Zaten mesleğinde yetersizsen inandırıcılığın olmuyor.

Tabi bu zaten seninle yıllardır tartıştığımız şeylerden biri. Bir defa burada aynı meslekten olduğumuz için bir aradayız, sonra demokrat olduğumuz için bir aradayız. Böyle ikilemlere düşmeden iki kulvarda ilerlemek gerekiyor.

Biz sizinle 1992-94 yılları arasında aynı yönetimdedik. Aynı

dönem içerisinde ikimiz de şube başkanlığı yaptık. Biraz kötü bir dönemdi. Siz nasıl bakıyorsunuz?

Geçmişten hepimiz gereken tecrübeyi çıkardık diye düşünüyorum.

Uzunca bir aradan sonra bu dönem EMO Merkez Yönetimindesiniz değil mi, ondan önce kurullarda yer aldınız mı?

Seninle aynı yönetimde olduğumuz dönemden sonra EMO Denetleme Kurulu’nda yer aldım.

Evet hatırladım, 1994-96 arasında yaptınız. Zaten bu oda işlerine bir kere bulaşınca bir daha ayrılamıyor insan.

Evet. Yani sen de biliyorsun ki biz 1979’da mezun olduk, o dönemde 80’de bir bulaştıysak, 86’da yönetime girdik, ondan beri de devamlı odalarda yönetimlerde olalım olmayalım. Devamlı arkadaşları toplayan, arkadaşları yönlendiren, devamlı bu işin içindeyiz. Üye olduğumdan beri her dönem arkadaşları katılım konusunda teşvik ettim. Birinde ayağım kırıldı alçıyla geldim. Hatırlıyorsun değil mi?

Hatırlıyorum evet.

Ayağımda kan toplanırken bile, geldim arabayla arabanın içinde oturdum. Ayağımı kaldırdım ön koltuğa koydum.

“Ben beddua etmedim” diye espri yapmıştım, hatırlıyor musunuz?

Evet hatırlıyorum. Bir de Çankaya Polis Karakolu’na düştüğümüz bir olay vardı. Bunu da Fehmi DÖKMETAS’tan bilmiştik.

Galiba seçim öncesi okula afiş asarken.

Olay şöyleydi. Kaya BOZOKLAR, ben ve Özcan OKUMUŞ Şube Genel Kurulu

sonunda gece yarısı seçimin yapılacağı okula afiş asmaya gittik. Zaten afişimiz azdı. “Gece asalım da Fehmi indirmesin” dedik.

Fehmi’nin kulaklarını çınlatmadan olmaz diyorsunuz.

Okulun bahçesine gittik. Kaya, Özcan ve ben afiş asmaya başladık. Arkadan bir takırtı koptu. Okulun bahçe duvarlarından epey bir polis atlıyor elinde kocaman kocaman silahlarla bizi hemen sıraladılar, tabi bizden önce giden sizin grupta galiba afişleri yapmış yukarılarda. Bana polis soruyor bunları nasıl taktılar indirin bunları diyor. Ben de dedim ki hiç buraya yetişebilecek boy var mı bende? Biz asmadık dedim. Elimdekileri gösterdim ve bizimkiler bunlar dedim. Broşürleri okuyorlar, bir şey anlamadılar. Bizim hepimizi aldılar, Çankaya Karakolu’na getirdiler. Attılar nezarete. Fakat o gün dışarda kavga eden, gazinolarda kavga eden bir sürü kişi geliyor ve bizim yanımıza atıyorlar. O saatte zaten düzgün kişi gelmiyor ki, üçümüz de aksilik genel kuruldan çıkmışız, hepimiz takım elbise, kravatlı falan. Neyse bizim partiden bir arkadaşı aradık. O karakolu aradı. Derken bizi o gün sabah bıraktılar. Biz eve gittik düşümuzu aldık. Ve seçimlere yetiştik.

Ben demiştik komisere “bırakmayın” diye ama beni dinlemedi.

Biz, senden değil de Fehmi’den şüphelenmiştik biraz. Tabi biz gelince de herkes şoka girdi. Ve o halde hiç uyumadan seçime geldik. Yani o kadar şeylerden sonra bugüne kadar hiçbir gün Ankara Şube seçimlerini kaçırmadım.

Peki çok uzatmayalım. Odanın geleceğine yönelik olarak nasıl bakıyorsunuz yani, gidişatımız iyi midir, kötü müdür? Nasıl bir beklenti içerisindeyiz yani?

Bu şu andaki Türkiye'nin durumuna bağlı. Şu andaki iktidarın odalara bakış açısı iyi değil. Odaların, kitle örgütlerinin yetkilerini biraz kısıtlamak isteyecekler gibime geliyor. Biz bugüne kadar yaptığımız etkinlikleri zaten tam kurumsallaşma amacına doğru giderken elimizdeki yetkileri almak için çalışacaklar gibime geliyor.

Özelleştirmelerle ilgili ne düşünüyorsunuz?

TEK'i biliyorsun parçaladılar, işte kaç parça oldu. Diğer kurumların hepsini parçalıyorlar. Tüm kurumlarda özelleştirme süreçleri var. Bu durum iyi değil. Şimdi TEK olsaydı iyi olurdu. Bu parçalı yapı her konuda problem ve risk içeriyor. Sistemin bütünlüğü bozuluyor. Bunlar zaten yatırımlarını birbirinden habersiz yapıyorlar. Bunları paralel yapamıyorlar.

Bazen birbiriyle çakışan ve çelişen yatırımlar da oluyor değil mi?

Biri enerji üretecek önümüzdeki dönemlerde ben öyle görüyorum fakat iletim hattı bitmemiş olacak. İletim hattı bitecek, dağıtım bitmemiş olacak veya üretim bitmemiş olacak. Oluyor da zaten. Bunların ipuçları var.

Odamızın senelerdir söylediği bu işin bütünlüklü ele alınması, üretim iletim ve dağıtımının bir bütün olduğu tezi vardı. Bu tez hâlâ geçerli zaten.

Çok doğru. Elektrik enerjisi depolanmadığına göre, üretildiği anda tüketilmesi gerektiği için tek elden bir planlama ile üretimi planlayacaksınız. Üretimi talebe göre yapacaksınız. Arkasından iletimi ona göre planlayacaksınız. Dağıtımı planlayacaksınız, bunu beraber götürmek lâzım. Ama ne yazık ki şimdi artık her aklına gelen bir şey yapıyor.

Özelleştirmelerde bunun daha da farkına varacağız. Şirketler bunu kendi çıkarları

doğrultusunda değişik yerlerde elektrik üretmeye başlayacak. Bunun için ne çevreyi, ne Türkiye'nin yapısını düşünecek, kendi kesesini düşünerek üretim yapacak.

Kent içi elektrik dağıtımlarını özelleştirmeyi düşünüyorlar, bu sokak aydınlatmasına karakol olmasının gerekçesi de şu, özel şirketler kent aydınlatmasına para ödemek istemiyor. Bunu vatandaş verecek.

Vatandaş şimdilik bunu görmüyor. Şimdi her sayaç faturasına aylık 2 YTL şehir aydınlatma payı ilave edecekler. Bu adil bir durum değil. Ayrıca çok yüksek bir maliyet. Bu durum özelleştirmelere zemin hazırlayan bir durum.

Gecekonudaki adamın belki sokağı bile aydınlanmıyor ama o da her ay 2 YTL ödeyecek.

Hadi gecekondu bir nebze. Köylerde ya hiç aydınlatma yok ya da çok az aydınlatma var. Onlar da aynı bedeli ödeyecek. Çankaya'da oturan da bizim köyde oturan da aynı bedeli ödeyecek. Şimdi burada nerde adalet, nerde demokrasi, nerde haklılık? Güya bunlar adaleti savunan, hepimizin hakkını verecek ama hiç böyle olmayacak. Bir de şu var; mesela Demetevler'i bilirsin,

Demetevler'de bir apartmanda 40 daire ve bir de çok bitişiktirler. Şimdi iki apartmanın ortasında bir direk vardır, elektriği de bu direktan alır doğru mu? Şimdi şöyle bakalım, orda bir direk var, direğin üzerinde bir lamba var, sağlam sollu birer apartman bir de karşısında var bir apartman etti dört apartman. Ve 40'ardan 160 daire, 160 daireden 2'şer YTL alınacak. Tek lamba ve her ay ödenecek 320 YTL. Eğer bir de hasbel kader özel sektör onu bazen söndürürse bu tamamen şirkete kalacak. Ankara'nın hangi saatte aydınlandığını hangi saatte karardığını bilirsin, şimdi biz bilirdik ki TEK'teyken güneş tam batmaz batmaz lambaları yakarlar veya güneş doğmadan önce söndürürler falan. Şimdi bunu yarım saat geç yaksa, yarım saat de erken söndürse bir saat kazanacak.

Bir ampulün ömrü bitince bir hafta yenisi takılmasa haksızlık daha da artacak.

Bütün bunları takip edecek ve vatandaşın hukukunu koruyacak bir mekanizma yok.

Buna bir nevi rant aktarımı diyebilir miyiz?

Halktan alıp özel şirkete kaymaklı bir baklava sunuyorlar. Bizim oda olarak da bu uygulama eğer başlatılırsa hemen itiraz etmemiz gerekiyor.

AB sürecine nasıl bakıyorsunuz? AKP iktidarı ve daha önceki iktidarlara hep hedef AB diyorlar, AB de böyle bir sürü bize bir şeyler diyor, şunu yapın, bunu yapın, dönüyoruz bakıyoruz onlar kendileri yapmadıkları şeyleri de bizden istiyorlar. Nasıl değerlendiriyorsunuz bu süreci?

Bu süreçte yanlış gidiyoruz. Bir defa AB sürecinde, bunlar kendi içlerinde çözememişler, yapamadıkları şeyi bize yaptırmaya kalkıyorlar, biz de onların peşine takıldık oraya girebilmek için. Bu süreci başarabilmek için epey bir taviz verdik. Taviz verirken de bütün yapımızı bozuyoruz. Her şeyimizi bozduk düzelmeyecek şekilde. Bunun geri dönüşü nasıl olacak bilmiyorum ama bir an önce oradan vazgeçip de kendi ulusal kimliğimize dönersek belki toparlanma şansımız var. Türkiye'nin güçlü bir ülke olduğuna inanıyorum. AB sürecinden de bir an önce vazgeçmemiz gerektiğini düşünüyorum.

Avrupa Birliği'ne karşıyız mı diyorsunuz?

Ben karşıyım diyorum, yani muhakkak komşularımızla iyi geçineceğiz ama böyle oradaki şunu yapma, bunu yapma, şunu üretme, bunu çıkartma böyle benim kendi içimdeki köyüme kadar, köyüm de dahil üretkenlik bitmiş, ben köy çocuğuydum, köyde ekmeğimizi kendimiz yapmaz mıydık? Yaptık ama şimdi hep dışardan alıyoruz. Köyler bitti. Köyler şehri doldurdu. Yoğurt bile yapmıyorlar, ekmeğimizi kendimiz yapmıyorlar. Onun için bir defa köylerimizi bitirdik, hep şehre geldik, şimdi tarım ülkesi miyiz, hayvancılık ülkesi miyiz, sanayi ülkesi miyiz bunu bile söyleyemiyoruz.

Sonuçta ne iş yaparsan yap insanlar günde üç öğün yemek yiyor değil mi? Demek ki tarım önemli.

Tarım önemli ve tarımdan vazgeçmemeliyiz. Yani İç Anadolu'da daha çok tarım yapılıyor. Konya Ovası tamamen bitmiş durumda. Geçen gün sulamacılar geldi, elektrik borçlarını ödeyemiyorlar. Şimdi düşünün bu elektrik borcunu ödeyecek, buradan suyunu çıkaracak, sulama yapacak ki tarlasına ürün alacak. Biz de oradan ürün alacağız. Bunlar tamamen yanlış politikaların sonucu. Yani hiçbir konuda bütünlüklü bir politikamız yok. Enerji konusu malûm.

Peki son olarak sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı? Hani derler ya kendinize bir soru sorun da cevaplardırın diye.

Bir defa daha belirtmek istiyorum. Odaya emeği geçenleri hatırlamanız, böyle söyleşi yapmanız güzel bir şey. Biz ekmeğimizi bu meslekten çıkarıyoruz. Biz elektriğin üretimi, iletimi, dağıtım ve tüketiminden sorumlu meslektaşlarımızın olduğu bir demokratik kitle örgütüydük. Biz onun için hangi iktidar gelirse gelsin, yanlış enerji politikalarına hep beraber dur demeliyiz.

Bu yanlış enerji politikasında nükleer santraller nereye düşüyor?

Nükleer santrallerden üretilecek enerji, ihtiyacımızın küçük bir yüzdesi. Riskleri de cabası. İşte Sinop'a yapacaklar onun kararını aldılar. Bu meclisten de çıktı, Cumhurbaşkanını da onayladı. Onu yapmaya kadar elimizdeki mevcut santralleri rehabilite etsek; nükleer santrallerden fazla enerji üretiriz. 40.000 MW civarında bir kurulu gücümüz var. Puant güçleri de 27.000 veya 29.000 MW civarında değil mi? Bir miktar sıcak yedeğe ihtiyaç var. Ancak yine de bu kurulu güç doğru işletilirse daha fazla enerji üretilir. Artı bir de kayıp kaçağı da önlersek, bir de verimli kullanırsak enerji sorunlarını azaltmış oluruz. Halkı da

bilinçlendirmek lazım. Yani tasarruf etmeliyiz. Az enerji tüketen, verimliliği yüksek elektrikli cihazları kullanırsak, nükleer santrallere şu anda hiçbir gerek yoktur. Buna kadar bizim yerel kaynaklarımız çok fazla. Suyumuz var, kömürümüz var, rüzgârımız var, güneşimiz var. Şimdi bütün kaynaklarımız varken bunları, jeotermal falan kullanmadan nükleer santrale gitmek yanlış. Bunu Enerji Bakanımız yazı tura atarak karar aldı. Bunu yazmayabilirsin tabi yazı tura, mecliste öyle diyordu. Yazı da gelse, tura da gelse hatta dik de dursa biz bu santralleri yapacağız dedi. Milletvekilleri de direkt el kaldırdılar. Demek ki milletvekili arkadaşlarımızın hiçbir düşüncesi yokmuş. Emir komuta içinde el kaldırıldı.

Ben her dönem şu espriyi yapıyorum "bu nükleer santraller daha çok iktidar eskitir". İlk kez ben öğrenciyken bu konu gündeme geldi, üzerinden otuz yıl geçti.

Bilmiyorum ama bu sefer oldukça iddialılar gibi. Ama yaptırılmayacak gibi. Yaptırmamamız gerekiyor. Yani şu ortamda bütün dış ülkeler bunu bırakırken bütün bu önümüzde bir Çernobil olayı yaşanmışken, bütün Avrupa ülkeleri bırakırken bizim tekrar kurmaya çalışmamız anlaşılır bir durum değil.

Bu kamuoyunu ikna etme çabalarını biraz hızlandırmak gerekiyor.

Bu da bize biraz düşüyor. Biraz değil fazla düşüyor. Halkı, çevrecilerle beraber örgütlememiz lazım. Halkı bu uygulamaların karşısına dikmemiz lazım.

Peki çok teşekkür ederiz.

Ben çok teşekkür ederim.

